

การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ก
อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม
MANAGEMENT OF PRE-SCHOOL CHILD CENTRES UNDER TAMBON SUA KOK
ADMINISTRATION ORGANIZATION IN WAPI PATHUM DISTRICT,
MAHA SARAKHAM PROVINCE

วันเพ็ญ กงเพชร¹
WANPEN GONGPHET
ทำวิจัยเมื่อ พ.ศ. 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามความคิดเห็นของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และครูผู้ดูแลเด็กในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ก อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ก อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ของบุคลากรที่มี เพศ อายุ และตำแหน่ง แตกต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ก อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และครูผู้ดูแลเด็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ก อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 88 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่า IOC ระหว่าง 0.67 - 1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบโดยใช้ t-test (Independent Samples) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยการทดสอบ F-test

ผลการวิจัย พบว่า

1) การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ก อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการบุคลากร ด้านการบริหารงานอย่างเป็นระบบ ด้านมาตรการด้านความปลอดภัยของศูนย์เด็กเล็ก ด้านการจัดสภาพแวดล้อมของศูนย์เด็กเล็ก และด้านการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วม

2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ก อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม พบว่า บุคลากรที่มีเพศ อายุ และตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยรวมไม่แตกต่างกัน

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด.

3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล เสือโถก อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม ลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย สามลำดับแรกคือ ควรให้การสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ดูแลเด็กได้รับการพัฒนาตนเองเพื่อพัฒนาศักยภาพอย่างสม่ำเสมอ ควรมีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างเพียงพอและเหมาะสม และควรจัดทำกิจกรรม เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

คำสำคัญ: 1. การบริหารจัดการ 2. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3. องค์การบริหารส่วนตำบล

ABSTRACT

This research served the purposes: 1) to study administrators' managements of preschool centers based on child minders' and preschool child development center committees' opinions on their managements of preschool child centers under Tambon Lao SuaKok Administration Organization in MahaSarakhm province's WapiPathum district, 2) to compare the latter's opinions on the former's managements of preschool child development centers to variables of their genders, ages and positions, and 3) to examine the latter's suggestions for boosting the former's managements of preschool child development centers under the above organization. The sampling groups employed for undertaking the research comprised child minders and preschool child development center committees, numbering 88 participants. The research instrument was five-rating scale questionnaires with the reliability of the entire questions at .87. The statistics exploited for processing data incorporate: percentage, mean, standard deviation, t-test (Independent Samples) and F-test (One-way ANOVA).

Outcomes of research findings:

1) Administrators' managements of preschool child development centers under Tambon Lao SuaKok Administration Organization have been rated at the 'high' scale in the overall aspect. Given a single one in descending orders of means, all five aspects include: i) preschool child development centers' personnel managements, ii) their systematic administrations, iii) their security measures, iv) their environmental arrangements, and v) their creation of networks and participation respectively.

2) Comparative results of individuals' opinions on its managements of preschool child development centers have confirmed that variables of their genders, ages and positions have shown no significant differences in their opinions in the overall aspect.

3) Child minders' and preschool child development centre committees' suggestions for enhancing the administrators' managements have been in descending orders

of three frequencies. Firstly, administrators should support child minders and encourage them to develop their educational potentiality so as to achieve professional progression. Secondly, an amount of the budget should be appropriately allocated to suffice to develop preschool child development centers. Finally, strong relationship-related activities between communities and preschool child centers should be held.

Keywords : 1. Management 2.Pre-School Child Centers 3. Sub-District Administration

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2551 กำหนดให้เด็กปฐมวัยได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยมุ่งเน้นให้พ่อแม่ ปกครอง ครู ผู้ดูแลเด็กและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการเลี้ยงดู การสร้างประสบการณ์การส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กปฐมวัยเกิดการเรียนรู้และพัฒนาได้ตามศักยภาพเด็กเล็กเป็นวัยที่ต้องการ การดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดจากพ่อแม่ ผู้ปกครองโดยเฉพาะช่วง 5 ปีแรกของชีวิต เป็นระยะที่มีความสำคัญต่อพื้นฐานการเรียนรู้ และการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทุกๆ ด้าน เพื่อให้เด็กเติบโตเป็นเด็กที่มีคุณภาพ (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2551, หน้า 4-5) ศูนย์เด็กเล็กจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ที่ไว้วางใจให้ช่วยเหลือแบ่งเบาภาระเลี้ยงดูบุตรหลาน ศูนย์เด็กเล็ก จะต้องเป็นสถานที่ที่มีสิ่งแวดล้อมสะอาด ปลอดภัยและเหมาะสมต่อการเลี้ยงดูเด็กเล็ก รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก จึงประกาศนโยบายจะให้มีศูนย์เด็กเล็กที่ได้มาตรฐานครอบคลุม ทุกหมู่บ้านภายในปี พ.ศ. 2552 และกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุขได้จัดทำมาตรฐานและดำเนินโครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กน่ายุ่ มาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2546 จนถึงปัจจุบัน และในนโยบายส่งเสริมสนับสนุนให้ศูนย์เด็กเล็กเป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กน่ายุ่มีมาตรฐานสิ่งแวดล้อมสะอาดและปลอดภัยเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กน่ายุ่ที่ต้องได้รับการประเมิน (กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2548, หน้า 12)

สืบเนื่องจากการถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาระดับปฐมวัยหรือชั้นอนุบาล จากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย ให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการการศึกษาให้กับเด็กปฐมวัย และชั้นอนุบาล ตามความพร้อมแต่ละแห่ง เพื่อไม่ให้เด็กขาดโอกาสในการเตรียมความพร้อมและเป็นการแบ่งเบาภาระของผู้ปกครองอีกทางหนึ่ง (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 21-23)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 และแก้ไขจนถึงปีปัจจุบัน กำหนดให้สภาตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้วติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละห้าหมื่นบาท อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้โดยทำประกาศของกระทรวงมหาดไทยและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา นับเป็นหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็กที่สุด มีความใกล้ชิดประชาชนในท้องถิ่น มีงบประมาณ

ในการบริหารกิจการของตนเอง โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา (พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, 2542)

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแต่เดิมมีหลายหน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ กรมการพัฒนาชุมชน กรมการศาสนา กรมประชาสัมพันธ์สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติและกรมอนามัย ซึ่งมีจุดประสงค์ในการก่อตั้งแตกต่างกันไป แต่โดยรวมแล้วเพื่อเป็นสถานที่สำหรับดูแลเด็กก่อนวัยเรียน ให้เด็กได้รับการเตรียมความพร้อมมีพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจอารมณ์สังคม และสติปัญญาอย่างเหมาะสมตามวัย ตลอดจนเป็นการแบ่งเบาภาระของผู้ปกครองที่ไม่มีผู้เลี้ยงดูลูกในช่วงเวลากลางวัน (กรมอนามัย, 2549, หน้า 2)

ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดตั้งและดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กพร้อมทั้งรับถ่ายโอนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมและพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในทุกๆ ด้าน เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพและได้ตามมาตรฐาน มีรูปแบบการบริหารจัดการศูนย์ฯ โดยคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ซึ่งมีจำนวนประมาณ 4-7 คน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู อย่างน้อยด้านละ 1 คน ซึ่งประกอบด้วย นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นประธาน และมีหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นเลขานุการ สำหรับงบประมาณในการบริหารจัดการนั้น ได้รับการจัดสรรจากภาครัฐส่วนหนึ่ง สำหรับใช้จ่ายเป็นค่าตอบแทนครูผู้ดูแลเด็ก ค่าอาหารกลางวัน ค่าอาหารเสริม (นม) ค่าวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้ และอีกส่วนหนึ่งเป็นงบประมาณที่มาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง เพื่อสนับสนุนให้การบริหารจัดการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีคุณภาพได้มาตรฐานและสอดคล้องกับการศึกษาแห่งชาติ (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, ม.ป.ป., หน้า 1-7)

ปัญหาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีความไม่เท่าเทียมกันในการบริหารจัดการและเพื่อเตรียมความพร้อมในการตรวจประเมินและรับรองคุณภาพสถานศึกษา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไถ อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 8 แห่ง ซึ่งมีรูปแบบการจัดตั้งศูนย์ฯ 2 ลักษณะ กล่าวคือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่องค์การบริหารส่วนตำบล รับผิดชอบจัดตั้งขึ้นเอง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ได้รับการถ่ายโอนจากหน่วยงานอื่นตามพระราชบัญญัติกำหนด เนื่องด้วยความแตกต่างของสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจและนโยบายของคณะกรรมการบริหารแต่ละแห่ง อาจส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่แตกต่างกัน ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยของ ประเสริฐ บุญมี (2553, บทคัดย่อ) ที่พบว่า ปัญหาอุปสรรคในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านอาคารสถานที่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณและด้านวิชาการ เป็นเหตุทำให้การพัฒนาคุณภาพของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไม่สามารถดำเนินการไปได้อย่างเต็มที่

อนึ่งผู้วิจัยซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งครู รักษาการหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก รับผิดชอบดูแลศูนย์พัฒนาเด็กบ้านดงน้อย สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไถ อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ มีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไถ อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 8 แห่ง ผ่านแนวคิดมาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแห่งชาติ ตามมาตรฐาน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารงานอย่างเป็นระบบ ด้านการบริหารจัดการบุคลากร ด้านการจัดสภาพแวดล้อมของศูนย์เด็กเล็ก ด้านมาตรการด้านความปลอดภัยของศูนย์เด็กเล็ก และด้านการ

สร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วม ผลการวิจัยที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและดำเนินการหาแนวทางการพัฒนาให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน สำหรับการรองรับการประเมินจากทั้งภายในและภายนอกของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตลอดจนนำผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทาง การพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีคุณภาพเท่าเทียมกันทุกแห่ง และเสนอผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการวางแผนเพื่อเตรียมความพร้อมในการตรวจรับรองคุณภาพการศึกษาต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามความคิดเห็นของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และครูผู้ดูแลเด็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไก่อ อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไก่อ อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม ของบุคลากรจำแนกตาม เพศ อายุ และตำแหน่ง

2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไก่อ อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไก่อ อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

3.2 บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไก่อ อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

3.3 บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไก่อ อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

5. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

5.1 เป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในด้านการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านการบริหารงานอย่างเป็นระบบ ด้านการบริหารจัดการบุคลากร ด้านการจัดสภาพแวดล้อมของศูนย์เด็กเล็ก ด้านมาตรการด้านความปลอดภัยของศูนย์เด็กเล็ก และด้านการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วม

5.2 นำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไก่อ อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6. วิธีดำเนินการวิจัย

6.1 ประชากร ได้แก่ คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 90 คน และครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน 24 คน ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไก่อ อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม จำนวนรวมทั้งสิ้น 114 คน

6.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และครูผู้ดูแลเด็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไ้ก่ อำเภอลำปำพุม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 88 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ใช้การเทียบจากตารางสำเร็จรูปของ เครซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 43) และสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก

6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด ซึ่งเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อสำรวจการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไ้ก่ อำเภอลำปำพุม จังหวัดมหาสารคาม ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษา หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือมี 3 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย เพศ และสถานภาพ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไ้ก่ อำเภอลำปำพุม จังหวัดมหาสารคาม เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแนวคิดของ Likert คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) เพื่อสอบถามข้อเสนอแนะการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไ้ก่ อำเภอลำปำพุม จังหวัดมหาสารคาม

6.4 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน คือ การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว F-test (One-way ANOVA)

7. ผลการวิจัย

7.1 ผลการวิเคราะห์การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามความคิดเห็นของครูผู้ดูแลเด็ก และคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไ้ก่ อำเภอลำปำพุม จังหวัดมหาสารคาม

ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไ้ก่ อำเภอลำปำพุม จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการบุคลากร ด้านการบริหารงานอย่างเป็นระบบ ด้านมาตรการด้านความปลอดภัยของศูนย์เด็กเล็ก ด้านการจัดสภาพแวดล้อมของศูนย์เด็กเล็ก และด้านการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วม

เมื่อแยกออกเป็นรายด้าน พบว่า มีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1) ด้านการบริหารงานอย่างเป็นระบบ พบว่า การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไ้ก่ อำเภอลำปำพุม จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2) ด้านการบริหารจัดการบุคลากร พบว่า การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไ้ก่ อำเภอลำปำพุม จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

3) ด้านการจัดสภาพแวดล้อมของศูนย์เด็กเล็ก พบว่า การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ง อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

4) ด้านมาตรการด้านความปลอดภัยของศูนย์เด็กเล็ก พบว่า การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ง อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

5) ด้านการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วม พบว่า การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ง อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

7.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ง อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานที่ 1 บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ง อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ง อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ง อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ง อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (Null Hypothesis)

สมมติฐานที่ 3 บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ง อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ง อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (Null Hypothesis)

8. อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัย มีผลการวิจัยที่น่าสนใจและนำมาอภิปรายผลเพิ่มเติมตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

8.1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ง อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16(9) บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาได้ทุกระดับ และมาตรา 30(1) บัญญัติให้ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจที่เป็นบริการสาธารณะที่เข้าซ้อนระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใน 4 ปี และให้เสร็จสิ้นภายใน 10 ปี ซึ่งคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจ ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดให้มีการถ่ายโอนการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยจากหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา และกระทรวงศึกษาธิการได้มีกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทำให้องค์กรบริหารส่วนตำบลทุกแห่งเร่งดำเนินการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมากขึ้น ประกอบกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้จัดทำมาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สามารถดำเนินงานพัฒนาเด็กได้อย่างมีคุณภาพและเหมาะสม ซึ่งในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ถือปฏิบัติในการดำเนินงานเป็นแนวทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนะ สีวะรมณ์ (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตามนโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นในอำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตร ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตามนโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นในอำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการบริหารจัดการบุคลากรที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า บุคลากรมีส่วนสำคัญในการบริหารจัดการ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบจัดหาหรือจัดจ้างบุคลากรทางการศึกษาเป็นหัวหน้าศูนย์และแต่งตั้งคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทำหน้าที่บริหารจัดการงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้แก่ งานด้านการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านบุคลากร ด้านอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ด้านวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตร ด้านการมีส่วนร่วม และการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน งานด้านการส่งเสริมขยายการพัฒนาเด็กปฐมวัย และด้านธุรการ โดยปฏิบัติตามมาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้กำหนดไว้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน เพื่อให้ศูนย์ฯ มีระบบ ได้มาตรฐานและคุณภาพการศึกษาตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนะ สีวะรมณ์ (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตามนโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นในอำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตร ผลการวิจัยพบว่า ด้านบุคลากร อยู่ในระดับมาก

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วม ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลยังขาดการส่งเสริมสนับสนุนการจัดประชุมหัวหน้าศูนย์ ครูผู้ช่วย ระหว่างองค์กรบริหารส่วนตำบลเพื่อกำหนดแผนความร่วมมือในการดำเนินงานพัฒนาศูนย์ฯ และขาดการประสานความร่วมมือกับ ศูนย์สุขภาพชุมชน โรงเรียน วัด หน่วยงานองค์กรในท้องถิ่นเป็นประจำ และขาดการประชุมเครือข่ายบ้าน วัด โรงเรียนเพื่อพัฒนาปรับปรุงงานในแต่ละ รวมถึงขาดการจัดนิทรรศการผลงานเด็กในความดูแลของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กระหว่างองค์กรบริหารส่วนตำบล ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจวรรณ ศรีศรี (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร ด้านส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับปานกลาง

8.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไถ่ อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ พบว่า

1) บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไถ่ อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งเพศชายและเพศหญิง มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงทั้งเรื่องการจัดการศึกษา ด้านหลักสูตร การจัดการกิจกรรม การวัดและประเมินพัฒนาการของเด็ก จึงทราบถึงระบบการบริหารงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิจิตร ศรีสะอาด (2550, หน้า 4) กล่าวไว้ว่า การบริหารเป็นกิจกรรมของกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป ร่วมมือกันทำกิจการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันโดยใช้กระบวนการและทรัพยากรที่เหมาะสม

2) บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไถ่ อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ผู้อายุเป็นปัจจัยสำคัญที่สำคัญต่อความคิดเห็นซึ่งการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นสถานที่บริการดูแลเด็กเล็ก ซึ่งแต่เดิมเป็นวัดหรือโรงเรียนที่มีได้แยกเป็นสัดส่วน แต่เมื่อมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทำให้การจัดการมีลักษณะเฉพาะ ช่วยแบ่งเบาภาระการดูแลเด็กของผู้ปกครองเด็กเล็ก นอกจากนี้ลักษณะชุมชนที่มีพื้นที่วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมเหมือนกันหรือคล้ายกัน ทำให้กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชนาศ นาคะวิทย์ (2550, หน้า 14) ได้ให้ความหมายเพิ่มเติมไว้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุกๆ ด้าน นับตั้งแต่บุคลิกภาพความรู้ความสามารถ พฤติกรรมและคุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกันกับความต้องการของสังคมโดยกระบวนการต่างๆ ที่อาศัยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคล เพื่อให้บุคคลพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของสังคมที่ตนดำเนินชีวิตอยู่

3) บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไถ่ อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งที่แตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นครูผู้ดูแลเด็ก และคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ต่างต้องทำหน้าที่ในลักษณะเดียวกัน ซึ่งครูผู้ดูแลเด็กมีหน้าที่จัดประสบการณ์ และส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ ให้เด็กเล็กมีความพร้อมด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา ส่วนคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีหน้าที่กำหนดแนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในด้านต่าง ๆ ให้ได้คุณภาพและมาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก นโยบายและแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจวรรณ ศรีศรี (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ตำแหน่งแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์ฯ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะและข้อค้นพบ (Fact Findings) จากการวิจัยและการอภิปรายผลแล้วเสนอแนะ โดยแบ่งเป็น 2 ระดับ ดังนี้

9.1 ข้อเสนอแนะนำไปใช้

จากการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล เสือโก้ อำเภอลำปาง จังหวัดมหาสารคาม มีข้อเสนอแนะดังนี้

1) ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล เสือโก้ อำเภอลำปาง จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรมี การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ดูแลเด็กทุก 3 เดือน เพื่อตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน และที่สำคัญควรมีการแจ้งผลการประเมินของผู้ดูแลเด็กให้ชุมชนทราบ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับชุมชนถึง ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้ดูแลเด็กและนำข้อบกพร่องต่าง ๆ เสนอให้ผู้บริหารทราบเพื่อนำไปแก้ไข ปัญหาต่อไป

2) ด้านการบริหารจัดการบุคลากร ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรกำหนดนโยบายในการพัฒนาบุคลากร โดยจัดสรรตำแหน่งผู้ดูแลเด็กให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน และควรส่งเสริมให้ผู้ดูแลเด็ก มีการพัฒนาตนเอง เช่น การศึกษาต่อ และการเข้าร่วมฝึกอบรมโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ที่หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรรู้และเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองในการ บริหารพัฒนาศูนย์ให้ดีขึ้น ผู้ดูแลเด็กควรจบการศึกษาระดับปริญญาตรีทางการศึกษา

3) ด้านการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วม ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้มีส่วน เกี่ยวข้องควรเปิดโอกาส และส่งเสริมให้ชุมชน ผู้มีส่วนร่วมต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการใน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในรูปแบบของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อจะได้ส่งเสริมสนับสนุนงานบริการ ต่าง ๆ เช่น การจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ประเพณี การหางบประมาณ ช่วยเหลือสนับสนุนด้านการ ประชาสัมพันธ์งานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ชุมชนโดยรอบได้รับทราบอย่างทั่วถึง ส่งเสริมความร่วมมือ ระหว่างชุมชนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

9.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1) จากงานวิจัยพบว่า การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วน ตำบล เสือโก้ อำเภอลำปาง จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการสร้างเครือข่าย และการมีส่วนร่วม ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม 2) ควรศึกษาแนวทาง เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเมื่อเทียบกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ได้รับรางวัลศูนย์พัฒนา เด็กเล็กต้นแบบ

10. บรรณานุกรม

การปกครองส่วนท้องถิ่น, กรม. (2548). **มาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น**. กรุงเทพมหานคร : กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น.

- วิชาการ, กรม. กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **คู่มือหลักสูตรก่อนประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ครูสภา
ลาดพร้าว.
- ชเนศ นาคะวิทย์. (2550). **สภาพและปัญหาการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ฝ่ายบริการ ใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา สังกัด ส่วนกลาง**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.
บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทัศนะ สีระมณ. (2553). **การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตามนโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น
ในอำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตร**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เบญจวรรณ ศรศรี. (2553). **การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตอำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- วิจิตร ศรีสอาน. (2550). **การศึกษาแห่งชาติในอุดมคติ**. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน.

11. คำขอบคุณ

สารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีเพราะความอนุเคราะห์จากทางมหาวิทยาลัยมหามกุฏ
ราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด และคณาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจน เจ้าหน้าที่ทุกท่านที่
ให้คำแนะนำเป็นอย่างดีมาโดยตลอด ขอขอบคุณ ดร.ธีรภัทร์ ถิ่นแสนดี และรองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ เมฆไธสง
ที่ท่านทั้งสองกรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา และตรวจแก้ไข
อันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณ ดร.สุรสิทธิ์ ไกรสิน กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ดร.ประพิศ โบราณมูล หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไปและ
บริการวิชาการ ศูนย์บริการวิชาการร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด และ
นางปัญจพร ร่มสุข นักบริหารงาน ระดับ 8 รักษาการหัวหน้าส่วนการศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไถ่
อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเพื่อการวิจัย จนทำให้
สารนิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ ขอน้อมสักการขอขอบคุณ พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, ดร. ประธานกรรมการสอบ
สารนิพนธ์ ขอขอบคุณ ดร.จิราภรณ์ ผันสว่าง และ ดร.วิมลพร สุวรรณแสนทวี กรรมการ ที่กรุณาให้คำแนะนำ
จนทำให้สารนิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณคณะผู้บริหาร คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
และครูผู้ดูแลเด็ก องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไถ่ อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม ทุกท่านที่ให้ความ
ช่วยเหลือในด้านการให้ข้อมูลและการเก็บข้อมูลในการค้นคว้าวิจัย จนทำให้สารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้อย่าง
สมบูรณ์ ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ครอบครัว และผู้มีอุปการคุณทุกท่านที่ช่วยส่งเสริม
สนับสนุนกระตุ้นเตือน และเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมา